

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovaným: **1) Úřad práce Kutná Hora**, se sídlem Benešova 70, Kutná Hora, **2) Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaných, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 44 Ca 25/2003 - 140 ze dne 8. 2. 2006,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou dne 17. 2. 2003 u Krajského soudu v Praze se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaných správních orgánů a zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 21. 5. 2003, č. j. 44 Ca 25/2003 - 24, přiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a ustanovil mu pro řízení o žalobě zástupce, jelikož dospěl na základě vyplněného formuláře o majetkových poměrech k závěru, že ochrana práv stěžovatele vyžaduje ustanovení zástupce soudem.

Poté, co dodatečně vyšlo najevo, že skutečné majetkové poměry stěžovatele, s přihlédnutím k výši soudního poplatku 1000 Kč a k povaze uplatněného nároku, neodůvodňovaly přiznání osvobození od soudních poplatků, a to ani v době, kdy toto osvobození bylo přiznáno, dospěl krajský soud k závěru, že u stěžovatele nejsou dány důvody pro osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní) a nejsou u něj dány ani předpoklady pro ustanovení zástupce. Proto svým usnesením ze dne 15. 12. 2003, č. j. 44 Ca 25/2003 - 51, soud stěžovateli odejmul se zpětnou platností osvobození od soudních poplatků a se zpětnou platností zrušil ustanovení zástupce. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2005, č. j. 5 As 8/2005 - 115, odmítnuta.

Krajský soud v Praze následně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 20. 1. 2006, č. j. 44 Ca 25/2003 - 137, k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Jelikož stěžovatel poplatek nezaplatil, pouze přípisem ze dne 2. 2. 2006 sdělil, že na zaplacení soudního poplatku nemá prostředky, Krajský soud v Praze řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti zastavil usnesením ze dne 8. 2. 2006, č. j. 44 Ca 25/2003 - 140.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost s odůvodněním, že krajský soud zneužívá a upírá stěžovatelova práva zaručená čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Zároveň požádal o bezplatnou právní pomoc a ustanovení právního zástupce soudem. Usnesením krajského soudu bylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudního poplatku z jedné poloviny a návrh na ustanovení zástupce byl zamítnut pro nesplnění podmínek dle § 36 odst. 3 a § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2007, č. j. 6 As 42/2006 - 176, zamítnuta.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu soudu a poučení o možných následcích, plnou moc udělenou zvolenému advokátovi soudu nepředložil; sám přitom neprokázal, že by měl vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem, případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele, je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud znovu vyzval stěžovatele přípisem ze dne 9. 1. 2008, aby zdejšímu soudu doložil plnou moc udělenou zvolenému advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu blíže uvedenému v záhlaví tohoto rozhodnutí. Stěžovatel byl zároveň řádně poučen, že v případě nedoložení plné moci, bude Nejvyšší správní soud nucen, pro nedostatek podmínek řízení, kasační stížnost odmítnout. Stěžovatel do dnešního dne plnou moc zdejšímu soudu nedoložil.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. února 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu